Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Ciumac Vitalii
Dosarul nr. 3a-1440/25
2-23053703-02-3a-23042025

D E C I Z I E
dispozitiv

18 martie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexeev Tatiana împotriva Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcția deținută și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2024 și se emite o nouă decizie, prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexeev Tatiana împotriva Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului nr. 59/ps din 12. 01. 2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcția deținută și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Ciumac Vitalii
Dosarul nr. 3a-1440/25
2-23053703-02-3a-23042025

D E C I Z I E

18 martie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexeev Tatiana împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcția deținută și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

La 11 aprilie 2023, avocatul Kornacker Gabriela, acționând în interesele lui

Alexeev Tatiana, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, solicitând:

- anularea ordinului nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023, prin care a fost încetat raportul de serviciu al agentului principal Alexeev Tatiana, subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului Poliției Frontieră „Costești" al Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al RM de pe 14 ianuarie 2023;
- restabilirea în funcția anterior deținută, de subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului Poliției Frontieră „Costești" al Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al RM, cu încasarea salariului pentru toată perioada de lipsă forțată de la muncă, începând cu ziua concedierii - 14 ianuarie 2023 și până la restabilirea efectivă în funcție, reieșind din salariul mediu net al acesteia, cu deducerea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, a contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii, precum și a impozitului pe venit din contul angajatorului;
- încasarea prejudiciului moral pentru concediere ilegală și implicit privare ilegală de dreptul de a munci, în mărime de 50.000 lei;
- încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a cheltuielilor de judecare a cauzei, inclusiv cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Alexeev Tatiana a fost angajată în cadrul Poliției Frontieră, iar după finalizarea cursurilor de formare profesională inițială a fost numită în funcția de subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului Poliției Frontieră „Costești" al Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al RM.

La data de 09 septembrie 2022 Guvernul „Gavriliță" l-a numit în funcția de șef al Poliției de Frontieră pe Vasiloi Rosian, iar odată cu venirea acestuia în funcție, sub paravanul luptei cu corupția acesta a declanșat o intimidare și răfuială fără precedent cu angajații vechi din sistem, invocând că toți sunt corupți și toți vor fi concediați din funcții dacă nu pleacă în mod benevol.

Deoarece majoritatea angajaților Poliției de Frontieră au refuzat să se concedieze benevol din funcțiile deținute, inclusiv soțul reclamantei - Alexeev Dumitru, care la acel moment deținea funcția de șef adjunct la Direcției Regionale Nord, pentru eliminarea polițiștilor incomozi din sistem, la data de 22 iulie 2022, Guvernul „Gavriliță" a emis Hotărârea Guvernului nr. 520 prin care a modificat Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018, contrasemnată de Ministrul MAI, cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, invocându-se că în temeiul acestei modificări se va declanșa reorganizarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu reducerea unui număr impunător de state de personal și funcții.

Analizând Hotărârea Guvernului nr. 1145/ 2008, prin care a fost aprobat Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al

Poliției de Frontieră, inclusiv organigrama Inspectoratului, atât până la, cât și după modificarea survenită în baza Hotărârii Guvernului nr. 520, accesibilă public, constată că anexa 4 din Lege – Lista subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nu a fost modificată, astfel Direcția regională NORD cu toate unitățile de control au fost păstrate.

De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 1145/2008, în alin. 2, atât până la, cât și după modificare, prevede că se stabilește efectivul-limită al Poliției de Frontieră în număr de 3.748 de unități, inclusiv 240 de unități personal de deservire tehnică, cu un fond anual de retribuire a muncii conform legislației. Prin urmare, efectivul limită a rămas neschimbat Hotărârea Guvernului vizată nu prevede reducerea funcțiilor.

În continuare, menționează că din conținutul ordinului nr. 59/ps de încetare a raportului de serviciu cu reclamanta rezultă că în scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului 1145/2018, a fost adoptat ordinul MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022, prin care a fost pus în aplicare Statul de personal al Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și aprobat Statul de organizare a Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

De asemenea, din conținutul ordinului nr. 59/ps de încetare a raportului de serviciu cu reclamanta rezultă că în scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018, a fost adoptat ordinul nr. 742/ps cu privire la preavizarea angajaților subdiviziunilor regionale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Ordinele nr. 599 și nr. 742/ps nu au fost comunicate niciodată reclamantei și nici altor angajați cu care au fost încetate raporturile de muncă, fiind ținute în mare secret de către actuala conducere a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. La momentul actual sunt zeci, poate chiar sute de cereri pendinte pe concediere ilegală a angajaților Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și nici unul nu a făcut cunoștință cu ordinele menționate supra, întrucât li se refuză tacit eliberarea lor.

La interpelarea avocatei actele respective de asemenea nu au fost eliberate.

În scopul hărțuirii angajaților din sistem pentru a-i determina să se concedieze și înlocuirea acestora cu persoane docile guvernării, soțul reclamantei a fost trimis în deplasări de serviciu pe perioade îndelungate tocmai în sectorul Poliției de Frontieră Tomuz al Direcției Regionale Est și în sectorul Poliție Frontieră Copceac al Direcției Regionale Sud, sectoare care se află la sute de kilometri de locul de trai și de locul unde își desfășura în mod normal activitatea, scopul fiind unul de intimidare, crearea unui mediul ostil și degradant ca să-l determine să se concedieze din sistem.

În toată această perioadă, în calitate de soție a lui Alexeev Dumitru, reclamanta a

fost supusă presiunilor din partea superiorilor în scopul de a o elimina din sistem. Reclamanta a refuzat să scrie cerere de concediere din proprie inițiativă, cât și alți angajați, motiv pentru care la data de 15 decembrie 2022 tot efectivul Poliției Frontieră au fost chemați la subdiviziune, unde angajații din cadrul resurselor umane și Serviciul juridic a Poliției de Frontieră au informat-o verbal pe reclamantă că funcția sa a fost redusă.

Nu i s-a înmânat nici un preaviz și nici nu i s-au explicat consecințele unei asemenea proceduri, inclusiv drepturile pe care le are.

Ulterior, la data de 06 ianuarie 2023 i s-a propus să ocupe funcția de subofițer superior al sectorului de poliție Lopatnic, care este la o distanță de aproape 100 km de domiciliul reclamantei.

A explicat că spre Costești din mun. Bălți se deplasează 9 colaboratori cu un transport comun, iar deplasarea reclamantei la 100 km de casă zilnic, evident este o sarcină disproporționată, motiv pentru care are nevoie de timp să analizeze, de a se sfătui cu soțul, inclusiv soacra bolnavă de care are grijă, însă i-a fost refuzat, invocând să semneze că refuză.

Ulterior, la data de 13 ianuarie 2023, fiind în schimbul de zi, după finalizarea serviciului a fost chemată în biroul șefului interimar al sectorului de Poliție Costești, unde ultimul i-a arătat ordinul nr. 59 din 12 ianuarie 2023 privind încetarea raporturilor de serviciu, dar i s-a refuzat eliberarea unei copii.

La data de 16 ianuarie 2023 a trimis o solicitare scrisă pentru a-i fi eliberat ordinul menționat și abia după multe insistențe l-a primit.

Prin urmare, observă că angajatorul, deși a declanșat o procedură de concediere ilegală nu s-a îngrijit nici măcar să respecte formalități de procedură, care afectează valabilitatea procedurii și ordinului de concediere în sine, astfel acțiunile angajatorului contravin cu prevederile Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, care prevede că: (1) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: f) în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție; (5) în cazul încetării raportului de serviciu în condițiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcționarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu până la 2 ore zilnic, cu menținerea plăților salariate cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcție din motive de boală sau traumă.

De asemenea, reclamanta a notat că acțiunile angajatorului contravin cu prevederile art. 88 din Codul muncii, care stipulează că angajatorul este în drept să

concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că: va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării fiecărui salariat vizat, a salariaților cu...(30 zile) înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia); va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante; va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul; va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; Locul de muncă redus nu poate fi restabilit în statele unității pe parcursul anului calendaristic în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat.

Subsidiar, dar la fel de important, reclamanta menționează că ordinul nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023 contravine cu art. 118 și 31 Cod administrativ, care prevede că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele ce justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Observă că ordinul de încetare a raporturilor de muncă contestat nu este motivat. Deși angajatorul face trimitere la ordinul nr. 599 din 05 decembrie 2022 cât și ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 742/ps din 07 decembrie 2022, nu se indică ce prevăd aceste ordine concret și nici nu au fost înmânate vreodată reclamantei sau altor angajați.

De asemenea, procedura de concediere este contrară și art. 94 alin. (1) Cod administrativ care prevede că: înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ

individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. De asemenea, actul administrativ contestat contravine prevederilor art. 95 alin. (1) Cod administrativ care prevede că autoritatea publică poate renunța la audiere în cazul în care actul este exclusiv avantajos pentru participant și nu există participanți cu interese opuse care să fie afectați prin actul respective.

Astfel, reclamanta nu a fost audiată pe marginea faptelor relevante, iar aceasta chiar și dacă era audiată nu putea să se expună întrucât nu i s-a comunicat conținutul ordinelor nr. 599 și nr, 742/ps în care trebuie să fie indicată concret informația despre reducerea statelor de personal și dacă funcția ei într-adevăr a fost redusă sau doar s-a mimat o pretinsă reorganizare.

De asemenea, consideră că acțiunile angajatorului reprezintă discriminare în câmpul muncii, o formă agravată a discriminării, deoarece Legea cu privire la asigurarea egalității, definește noțiunea de hărțuire ca fiind orice comportament nedorit ce conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor stipulate de prezenta lege.

Totodată, art. 7 din Legea citată, prevede că discriminarea în câmpul muncii este o formă gravă a discriminării și se interzice orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor stabilite de prezenta lege, care au drept efect limitarea sau subminarea egalității de șanse sau tratament la angajare sau concediere, în activitatea nemijlocită și în formarea profesională. Este inadmisibilă hărțuirea angajaților pe motive politice sau oricare alte criterii protejate și determinarea acestora prin orice metode să se concedieze din funcțiile deținute.

De asemenea, procedura de reducere a funcțiilor sau statelor de personal trebuie efectuată în strictă conformitate cu legea, reducerea statelor de personal trebuie să aibă în spate un raționament economic sau juridic după cum rezultă din prevederile art. 88 Codul muncii și nicidecum să urmărească un scop ilegal de a elimina persoanele care nu sunt docile puterii din sistem.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2024, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Alexeev Tatiana și respectiv anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023, prin care a fost încetat raportul de serviciu al agentului principal Alexeev Tatiana, cu restabilirea acesteia în funcția deținută anterior de subofițer superior al Unității de Control al frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Costești” al Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al Republicii Moldova.

Suplimentar, s-a dispus încasarea de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Alexeev Tatiana, a plăților salariale pentru toată

perioada de absența forțată de la muncă, începând cu data încetării raportului de serviciu și până la 05 iulie 2024, cu reținerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public și bugetul asigurărilor sociale.

Solicitarea apelantului

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 16 iulie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 05 iulie 2024, iar la 27 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost depusă motivarea cererii de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel, s-a indicat că soluția instanței de fond ridică semne de întrebare sub aspectul consecvenței aprecierilor judiciare.

De altfel, partea apelantă a subliniat că același judecător, în cauze similare, a reținut că reorganizarea și lichidarea unor funcții în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră au avut loc atât de facto, cât și de jure, respingând acțiunile reclamanților.

De asemenea, apelantul consideră irelevante concluziile instanței de fond cu privire la ilegalitatea ordinului de încetare a raportului de serviciu, susținând că acestea se întemeiază pe o interpretare eronată a cadrului normativ și pe o apreciere incompletă a probelor administrate, or, în esență, angajatorul a respectat principiul stabilității raporturilor de serviciu, oferindu-i intimatei, în perioada de preaviz, o funcție echivalentă în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, pe care aceasta a refuzat-o în mod expres.

Astfel, în circumstanțele refuzului funcției propuse și a unei solicitări din partea intimatei pentru transfer într-o altă funcție vacantă, emiterea ordinului de încetare a raportului de serviciu a constituit o consecință legală a reorganizării și a refuzului manifestat de aceasta.

Totodată, apelantul a susținut că procesul de reorganizare a fost realizat în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 520/2022 și al actelor administrative subsecvente, fiind respectate procedurile legale cu privire la preavizarea, informarea salariaților și oferirea funcțiilor vacante, or, dat fiind faptul că funcția ocupată anterior de intimată nu a fost menținută în aceeași structură organizatorică, propunerea unei funcții echivalente a reprezentat o măsură conformă cerințelor legale.

De asemenea, s-a menționat că selecția și transferul personalului în cadrul Poliției de Frontieră țin de marja de apreciere a angajatorului, exercitată în limitele legii și în funcție de necesitățile instituționale, calificarea și performanțele funcționarilor.

În acest context, apelantul a considerat că instanța de fond a interpretat eronat

normele aplicabile și a ignorat împrejurarea esențială că neocuparea unei funcții vacante s-a datorat exclusiv refuzului intimatei de a accepta postul oferit.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră – Baranovschi Tatiana, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Intimatul Alexeev Tatiana și reprezentantul acesteia, avocatul Kornacker Gabriela, au solicitat respingerea cererii de apel și menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune

între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de Alexeev Tatiana, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar, Completul judiciar statuează că în raport cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră urmează a fi admis, iar hotărârea instanței de fond, casată cu emiterea unei noi hotărâri în următoarea formulare.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, Completul subliniază că în limitele apelului, instanța verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei,

apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă că Alexeev Tatiana a fost angajată în cadrul Poliției Frontieră, în funcția de subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului Poliției Frontieră „Costești" al Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al RM.

De altfel, prin ordinul MAI nr. 74 din 14 februarie 2019, a fost aprobată structura Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, lista subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cât și statele de personal.

Astfel, prin ordinul MAI nr. 310 din 08 iulie 2020, ordinul MAI nr. 394 din 07 septembrie 2020, ordinul MAI nr. 43 din 28 ianuarie 2021, statele de personal ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră au fost modificate consecutiv, iar la 05 decembrie 2022, prin ordinul MAI nr. 599 au fost aprobate alte state de personal.

La 07 decembrie 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis ordinul nr. 742/ps cu privire la preavizarea angajaților subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, ordin în temeiul căruia s-a dispus asupra preavizării angajaților subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, conform statelor de organizare aprobate, prin ordinul MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022 „*cu privire la aprobarea statelor de organizare ale subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră*", despre faptul că funcțiile deținute de aceștia au fost reduse.

Prin ordinul nr. 59/ps emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră la 12 ianuarie 2023, s-a încetat raportul de serviciu al agentului principal Alexeev Tatiana, subofițer superior al Unității control al frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Costești" al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe 14 ianuarie 2023.

Nefiind de acord cu ordinul nr. 59/ps, Alexeev Tatiana l-a contestat cu cerere prealabilă, solicitând anularea acestuia, restabilirea sa în funcția deținută anterior și achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă.

Examinând cererea prealabilă, prin răspunsul nr. 35/18-1-1737 din 01 ianuarie 2023 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a dispus respingerea cererii prealabile, ca fiind neîntemeiată.

Pe cale de consecință, nefiind de acord cu soluția respectivă, Alexeev Tatiana s-a adresat cu prezenta acțiune.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău sediul Centru, prin hotărârea din 05 iulie 2024 a admis parțial acțiunea și respectiv anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023, cu restabilirea lui Alexeev Tatiana în funcția deținută anterior de subofițer superior al Unității de Control al frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Costești" al

Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI al Republicii Moldova și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, a plăților salariale pentru toată perioada de absența forțată de la muncă, începând cu data încetării raportului de serviciu și până la 05 iulie 2024, cu reținerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public și bugetul asigurărilor sociale.

În viziunea Colegiului judiciar, hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea injustă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

În materie de drept, conform art. 32 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în redacția în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special se modifică prin: a) transfer; b) detașare; c) suspendarea din funcție; d) asigurarea interimatului funcției; e) promovare; f) reîncadrare.

Potrivit art. 38 alin. (1)-(2) și (5)-(7) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: f) în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție. Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)-l), t) și u) are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta. În cazul încetării raportului de serviciu în condițiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcționarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu până la 2 ore zilnic, cu menținerea plăților salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcție din motive de boală sau traumă. Preavizarea în legătură cu încetarea raportului de serviciu pentru un alt motiv decât cel prevăzut la alin. (1) lit. f) nu este obligatorie. Transferul funcționarului public cu statut special între autoritățile administrative ale Ministerului Afacerilor Interne sau la alte autorități se face cu acordul scris al angajatului și angajatorului sau al persoanei împuternicite de către angajator.

De asemenea, potrivit art. 61 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în redacția în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), raporturile de serviciu încetează în următoarele cazuri: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților; b) eliberare din funcție; c) destituire; d) demisie.

Conform art. 63 alin. (1) al aceleiași Legi, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act

administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în următoarele cazuri: a) autoritatea publică și-a încetat activitatea prin lichidare; b) autoritatea publică este mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public refuză să o urmeze; c) autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv; d) ca urmare a admiterii cererii de restabilire în funcția publică a unui funcționar public eliberat sau destituit ilegal, de la data pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii prin care s-a dispus restabilirea; e) ca urmare a obținerii de către funcționarul public debutant a calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea activității profesionale, în condițiile prezentei legi; f) starea sănătății fizice și/sau psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală a vitalității, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute; g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al funcționarului public de a accepta detașarea în interesul serviciului; h) ca urmare a imposibilității transferului funcționarului public aflat în situația specificată la art. 26 alin. (4); i) ca urmare a refuzului neîntemeiat al funcționarului public de conducere de nivel superior de a accepta transferul în interesul serviciului în condițiile art. 50; j) ca urmare a transferului într-o altă autoritate publică, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (2), (5) - (7) și (9), cu acordul ambelor autorități publice; k) ca urmare a promovării într-o altă autoritate publică, cu respectarea prevederilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (4^1), cu acordul funcționarului public și al ambelor autorități publice.

În accepțiunea alin. (4) din norma citată supra, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcții publice vacante sau temporar vacante, la decizia conducătorului autorității publice, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție cu acordul funcționarului respectiv.

Suplimentar, potrivit art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, concedierea, adică desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, se admite în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate.

În conformitate cu art. 88 alin. (1)-(3) din Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că: a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal; b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni

înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia); d) va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante; e) va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul; f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv; - În cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiași an calendaristic. În termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii și în concediul medical; - Locul de muncă redus nu poate fi restabilit în statele unității pe parcursul anului calendaristic în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat.

La caz, Completul de judecată reține că în argumentarea acțiunii promovate în instanță, Alexeev Tatiana a invocat, atât încălcarea dreptului său cu privire la preavizare de către autoritatea publică emitentă în conformitate cu art. 88 din Codul muncii, cât și încălcarea condiției de motivare a actului administrativ emis în condițiile art. 118 Cod administrativ.

În context, instanța de apel reține că argumentele reținute de instanța de fond în susținerea concluziei cu privire la pretinsa ilegalitate a ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023, se bazează pe o interpretare eronată a cadrului normativ incident raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, cu referire la concluzia instanței de fond potrivit căreia angajatorul nu ar fi respectat principiul stabilității raportului de serviciu al reclamantei/apelantă Alexeev Tatiana, Completul de judecată subliniază că procesul de reorganizare a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a fost declanșat prin Hotărârea Guvernului nr. 520 din 22 iulie 2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, iar în executarea acesteia Ministrul Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 599 din 05 decembrie 2022, prin care a fost pus în aplicare statul de

personal al Direcției regionale Nord și aprobat Statul de organizare al acesteia.

Corespunzător prevederilor art. 38 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la data de 07 decembrie 2022, a fost emis ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 742/ps privind preavizarea angajaților subdiviziunilor regionale.

De altfel, la data de 15 decembrie 2022, Alexeev Tatiana a fost preavizată cu privire la reducerea funcției de subofițer superior al Unității control al frontierei din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră „Costești" al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, iar ca urmare a reorganizării și reducerii funcției menționate, i-a fost propusă funcția de subofițer superior al Unității control al frontierei din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră „Lopatnic" al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Astfel, contrar celor reținute de instanța de fond, din actele dosarului rezultă că reclamantei Alexeev Tatiana i-a fost propusă în perioada de preaviz o funcție echivalentă celei exercitate anterior și anume funcția de subofițer superior al Unității control al frontierei din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră „Lopatnic" al Direcției regionale Nord.

Totodată, instanța de apel reține că subdiviziunea în care anterior activa Alexeev Tatiana, nu a fost transferată în noua structură cu toate atribuțiile și competențele existente anterior, fapt pentru care angajatorul a identificat și propus o funcție echivalentă în cadrul aceleiași autorități administrative, conform exigențelor art. 33 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Or, în condițiile în care Alexeev Tatiana a refuzat în mod expres funcția oferită de angajator, încetarea raportului de serviciu prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023, nu poate fi calificată drept o măsură arbitrară sau o pretinsă „eliberare camuflată", ci reprezintă consecința juridică directă a neacceptării funcției echivalente oferite în cadrul procedurii de reorganizare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel consideră irelevante susținerile reclamantei cu privire la pretinsa lipsă a unei propuneri scrise a funcției vacante, deoarece din lucrările cauzei rezultă că în procesul reorganizării au fost întocmite acte tipizate, prin care funcțiile vacante au fost propuse angajaților afectați de reorganizare.

Împrejurarea că documentul a fost denumit „Raport" și nu „Propunere" nu modifică natura juridică și efectele acestuia, întrucât prin conținutul său reclamantei i s-a adus la cunoștință funcția vacantă propusă și i s-a oferit posibilitatea de a-și exprima acordul sau dezacordul.

De asemenea, Completul susține că în susținerea pretențiilor înaintate, reclamanta nu a indicat și nu a dovedit existența vreunei norme legale ce ar obliga

angajatorul să acorde un termen suplimentar de reflecție pentru acceptarea ori refuzul funcției propuse.

Dimpotrivă, condițiile art. 38 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 instituie în sarcina angajatorului obligația de a acorda un preaviz de 30 de zile calendaristice funcționarului public cu statut special a cărui funcție este redusă din statele de personal, obligație care în speță a fost respectată.

În acest sens, instanța de apel reține că Alexeev Tatiana a fost preavizată la 15 decembrie 2022, iar ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 59/ps privind încetarea raportului de serviciu a fost emis la 13 ianuarie 2023, cu încetarea raportului de serviciu începând cu 14 ianuarie 2023.

Contextual, instanța de apel apreciază drept eronată concluzia instanței de fond potrivit căreia Hotărârea Guvernului nr. 520 din 22 iulie 2022 ar fi produs efecte exclusiv asupra aparatului central al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și nu ar fi generat modificări în structurile teritoriale, respectiv o asemenea concluzie ignoră mecanismul normativ al reorganizării instituționale și competențele legale ale ministrului afacerilor interne în materia aprobării structurii și efectivului subdiviziunilor regionale.

Astfel, instanța nu a identificat niciun element probatoriu care să demonstreze că funcția ocupată anterior de reclamantă a fost preluată în mod identic în noua structură organizatorică ori că atribuțiile acesteia au rămas neschimbate. Dimpotrivă, înscrisurile dosarului confirmă că reorganizarea a fost realizată în executarea Hotărârii Guvernului nr. 520 din 22 iulie 2022 și a Ordinului MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022, acte normative care au determinat restructurarea instituțională a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și implementarea unor noi state de organizare și personal.

Argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018 nu a fost modificată nu poate fi reținut, deoarece, anexa respectivă conține exclusiv lista subdiviziunilor subordonate Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și nu reglementează structura organizatorică, statele de personal, atribuțiile funcționale sau efectivele subdiviziunilor regionale.

Din perspectiva prevederilor art. 5 alin. (7) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră, structura și efectivul subdiviziunilor regionale sunt aprobate de ministrul afacerilor interne.

Prin urmare, modificările operate la nivelul Direcției regionale Nord au fost realizate în mod legal, prin ordinul MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022, emis în executarea Hotărârii Guvernului nr. 520 din 22 iulie 2022, iar nu prin modificarea anexei invocate de reclamantă, respectiv simpla constatare că în statutul de personal aprobat sub nr. 211 la 05 decembrie 2022 la Sectorul Poliției de Frontieră Costești erau prevăzute 58 funcții de ofițer superior, comparativ cu 49 funcții existente anterior, nu este suficientă pentru a demonstra că funcția ocupată anterior

de reclamantă a rămas neschimbată ori că reorganizarea ar fi fost fictivă.

În consecință, este remarcabil faptul că instanța de fond a dedus caracterul pretins nereal al reorganizării exclusiv dintr-o comparație numerică a posturilor, fără a efectua o analiză juridică a identității funcțiilor, a atribuțiilor acestora, a condițiilor de ocupare și a noii structuri organizatorice aprobate în cadrul procesului de reorganizare.

Suplimentar, Completul de judecată consideră eronată concluzia instanței de fond referitoare la existența unui abuz de putere și la aplicabilitatea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind deturnarea de putere, prin urmare încetarea raportului de serviciu nu a reprezentat rezultatul unei opțiuni arbitrare a angajatorului, ci consecința juridică directă a refuzului reclamantei de a accepta funcția vacantă oferită în cadrul procedurii de reorganizare.

Mai mult ca atât, instanța de apel subliniază că autoritatea publică nu poate fi obligată de a menține neschimbată o anumită funcție în contextul unei reorganizări instituționale și nici obligația de a numi funcționarul într-o funcție aleasă de acesta prin prisma principiului stabilității, de altfel, obligația legală a angajatorului constă în identificarea și propunerea unei funcții compatibile cu statutul profesional al funcționarului, obligație care, în speță, a fost pe deplin executată, respectiv dezacordul reclamantei față de funcția propusă sau față de rezultatul procedurii de reorganizare nu constituie prin ea însăși dovada existenței unui scop ascuns ori a unei deturnări de putere în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

De asemenea, nu poate fi reținută concluzia referitoare la încălcarea prevederilor art. 63 alin. (5) din Legea nr. 158/2008, deoarece pentru aplicarea acestei norme era necesară demonstrarea faptului că postul pretins scos ulterior la concurs era identic sau similar celui ocupat anterior de reclamantă.

Cu toate acestea, o asemenea identitate nu a fost stabilită, iar drept urmare, în lipsa unei asemenea demonstrații, încălcarea art. 63 alin. (5) din Legea nr. 158/2008 are un caracter declarativ și nu poate constitui temei pentru anularea actului administrativ contestat.

În altă ordine de idei, Completul reține că reclamanta Alexeev Tatiana a invocat inclusiv pretinsa neaducere la cunoștință a ordinului MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022 și a ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 742/ps din 07 decembrie 2022.

Totuși, din circumstanțele cauzei rezultă că aceasta a cunoscut conținutul și efectele acestor acte, fiind preavizată în scris la 15 decembrie 2022 cu privire la reducerea funcției ocupate și la posibilitatea continuării raporturilor de serviciu prin ocuparea funcției vacante propuse și inclusiv despre consecințele refuzului funcției propuse.

În plus, este de remarcat că ordinul MAI nr. 599 din 05 decembrie 2022 nu

reprezintă un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) Cod administrativ, ci o operațiune administrativă internă cu privire la implementarea noii structuri organizatorice, motiv pentru care, eventualele critici formulate împotriva acestuia nu pot influența legalitatea Ordinului nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023.

În concluzie, instanța de apel menționează că potrivit art. 18 alin. (1) și art. 5^1 alin. (1) pct. 20) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, precum și Anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 460 din 22 iunie 2017, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră deține competența legală de a numi, transfera și elibera din funcție funcționarii publici cu statut special din cadrul Poliției de Frontieră.

Respectiv, pe de o parte se constată că ordinul nr. 59/ps din 12 ianuarie 2023 a fost emis de autoritatea competentă, iar pe alta, că acesta conține temeiurile de fapt și de drept care au justificat emiterea acestuia și întrunește exigențele prevăzute de art. 118 Codul administrativ privind motivarea actului administrativ individual, iar concluziile instanței de fond privind existența unei concedieri camuflate, a unui abuz de putere și a încălcării principiilor legalității și proporționalității nu sunt susținute de probele administrate în cauză și rezultă dintr-o apreciere eronată a circumstanțelor de fapt și a normelor juridice aplicabile.

În circumstanțele de fapt și de drept stabilite, instanța de apel consideră că instanța de fond neîntemeiat, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea eronată a probelor administrate, a ajuns la concluzia de admitere a acțiunii, or, din considerentele menționate, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează necesitatea admiterii cererii de apel în sensul declarat, casării hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Alexeev Tatiana urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2024 și se emite o nouă decizie, prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexeev Tatiana împotriva Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului nr. 59/ps din 12. 01. 2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în

funcția deținută și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei